

աղգային իրաւունք, հայրենասանդ-
ծէս, եկեղեցական ինքնօրինութիւն,
արտօնութիւն վնասուելու յանգեղու-
թիւնը:

Ինչ պիտի ընեն վարդապետներ-
ը:—Այս երկու բանէն մէկը. կա՞մ
պիտի խնամարհին, համայն աշխարհի
առջեւ բրած յայտարարութիւններն
յիտա կոչեն, ինքզինքներն յանդուր
հրատարակեն, ժողովրդէն բաժնուին,
կա՞մ իրենց որոշման մէջ անդրդուելի
պիտի մնան: Առաջինն իրենց համոզ-
ման դէմ է, խղճին եւ զգացմանց հա-
կառու է: Երկրորդն ապստամբութիւն
է իրենց հոգեւոր գլխին դէմ: Աւելի
պարզ խօսելով, կա՞մ իրենց խղճն ու
զգացմունքը պիտի ուրանան, կա՞մ
Պապը, վստահ Պապին չհնազանդե-
լը՝ անոր իշխանութիւնը ժխտել է,
զայն ուրանալ է, եւ այս ալ կաթողի-
կոթեան ուրացութիւն է ըստ Հը-
ռովմէական եկեղեցւոյ դրութեան:

Ահա այս նեղ կացութեան մէջ կը
գտնուի հիմա մեր կաթողիկէ աղգայ-
նոց կղերիկն աւանդապահ մասը:
Տաղանթաւոր զայրիկեան մ'է՛ այս,
տարօրինակ բռնութիւն մը, որուն մէջ
չընկճելու համար անասան պիտի թիւն
այտար չէ:

Այս արիւթիւնը պիտի ունե-
նան երաւուն եւ հինգ վարդապետ-
ները:

Կը յուսանք որ կռնենան:

Ս. Պատրիարքին կողմանէ լրագ-
րաց միջոցաւ Մայրաքաղաքիս եկե-
ղեցեաց քարոզիչներուն եղած հրաւե-
րին երկու եպիսկոպոս եւ քանի մը վար-
դապետ միայն լսելով՝ հինգ շաբթի օրը
Պատրիարքարանից այցած են: Ս. Հայրի-
կը զանաւոր գումարներուն նպատակն
խնայուցել է, որ է թաղերուն մէջէն
մնայուն քարոզչութիւնը վերցնել վար-
դապետաց համար յատուկ տեղ մը ու-
րաշէլ, որպէս զի հոն նստին եւ իրենց
ժամանակն ուսմամբ եւ ընթերցուա-
ծով անցունեն՝ փոխանակ տուններն եւ
տաղիկն անդին պարտելու, եւ կիրակի
օրերն ալ շրջանաւ քարոզչութեան եր-
թան մայրաքաղաքիս եկեղեցիները:

Լսածնուս նայելով, յատուկ տեղ մը
սահմանելու համար պէտք եղած մի-
ջոցները պատրաստելու հոգը Ս. Պատ-
րիարքն իրեն պահելով, առ այժմ
վարդապետաց եւ եպիսկոպոսաց շըր-
ջանաւ քարոզչութեան երթուղի խոր-
հուրդն ի գործ դնել որոշել է:

Երեքշաբթի իրիկուն հրատարա-
կած Պապական կոնգրակիսիկըրը Մոն-
սիենօր Բիլլում ըստ էր թէ Հակահա-
սանանց հետ միացած վարդապետ-
ներն «անկեղծաբար խոստովանեցան

իրենց ապօրինաւոր ծախս մէջ դըռ-
նուելը»:

Յիշեալ վարդապետներն աղգին
ուղղեալ յայտարարութեամբ մը կը
բողոքեն այս խօսքերուն դէմ եւ կը
յայտնեն թէ իրենք այսպիսի խոստո-
վանութիւն մ'երբէք ըրած չեն:

Ասով սուտ կենէ Առաքելական
նուիրակ Մոնսիենօր Բիլլումի վերջիշ-
եալ խօսքը, եւ հետեւաբար շրջա-
բերական կոնգրակն առաւել եւս իր
արժէքը կը կորցնեն:

Հասունեան կուսակցութիւնը՝ չո-
րեքշաբթի օրէն ի վեր՝ Բէրայի մէջ
Գապար Ս. ստորագրութեամբ անկը-
տիր առանձինքներու է՝ վաղը կիրակի
ժամը շին կաթողիկէ աղգայնոց հանուն
Մարիամու եկեղեցին ընդհանուր ժո-
ղով մը հրաւիրելով աղգային կարեւոր
գործոց վրայ խորհելու եւ որոշումներ
տալու համար:

Մէծմուռայր—Հայտարար լրագիրը
վստահ Գապար պէյին կը հարցնէ թէ
ի՞նչ իշխանութեամբ այսպիսի անձ-
նական հրաւեր մը կ'ընէ: Բայց մեզ
այնպէս կը թուի թէ այս Գապար Ս.
ստորագրութեան տէրն ուրիշ անձ
մ'ըլլաւ է, քանի ընտել չ'ենք յու-
սար որ Պիլլում: Գապար պէյն իրաւանց
զապաւիրան այն աստիճան մոռցած
ըլլայ, որ այսպէս միմիայն իւր անու-
նով եւ առանց որ եւ է իրաւունքի
կամ ձեռնհասութեան աղգային ինչ-
հանուր ժողովի հրաւեր ընելու եղէ:
Ի՞նչ որ ալ ըլլայ, այս ժողովը պարզա-
պէս Հասունեանց մէկ մասնաւոր դու-
մարումն է՝ եւ ո՛չ ուրիշ բան, քանի
աւելորդ է ըսել թէ բայց ի խափնա-
կան Հայրիկէն ո՛չ ոք պիտի ներկայ
դնուի անոր:

Կը լսենք թէ ԼատինաՏայը ի նը-
պաստ Գեր. Հասունի հանրագրութիւն
մ'ալ բացէր են, որուն աւանդապահ
մասէն քանի մը խեղճ եւ տղար մար-
դոց ալ գրեթէ բոլորն ստորագրութիւն
դնել տուեր են: Բայց տարակից չ'իյն
որ այս կերպով շինուած հանրագիր
մը գաղտնի նմարը Գեր. Հասունի կող-
մէ ծանրացնելու մեծ դժուրութիւն մը
չ'կրնար ունենալ:

Կը լսենք թէ Տատնան Վահմա-
շուք Առաքել եւ Ներսէս Եփեսականներն
եւ Աշնանեան Պօղոս աղան ալ փա-
նտեան է: Եփեսական պէս աղգային
երեսփոխանութիւնէ հրաժարել են:

Այս հրաժարման վրայ Պէշիկմաշի
մէջ ալ երեսփոխանական ընտրութիւն
ընել հարկ կը ըլլայ:

Այս շաբթի երկու նոր լրագիր
ալ երեւոյան, առաջինն Մարտառ ա-
նունով, որ անցեալ տարի մէկ ամսոյ
չափ հրատարակուելէ հետեւ դադ-
րած էր:

Յիշեալ լրագիրը հայերէն գրով
եւ տաճիկերէն ու հայերէն լեզունե-
րով խառն հրատարակեալ թերթերուն
կարգէն է, եւ խմբագիրն է արգոյ
Մատթէոս Էֆէնտի Ս. Գլխատեան:

Դիւրքը Մանգումէի մեծութիւնն
ունի եւ շարաթը երկու անդամ չո-
րեքշաբթի եւ շաբաթ օրերը պիտի
հրատարակուի: Տարեկան գինն է 70
դուրուշ, եւ մէկ թերթին գինն է
30 փարա:

Երկրորդն է՝ Մէտայի Հազըգէթ
(արձագանք ճշմարտութեան) անունով
թերթ մը, որ մեր ձեռքը հասած չըլ-
լաւու համար հրատարակութեան պայ-
մանները ճշդիւ ծանօթ չ'են մեզ, բայց
լսածնուս նայելով, Գեր. Հասունեա-
նի կուսակիցներուն ընդանին է եւ ա-
նոնց գաղտնի պաշտպանելու պաշտոն
ունի Հակահասունեանց դէմ:

Մեր կը թուի թէ Հասունեան կու-
սակցութիւնը շատ ուշ մնացած է. իր
այս տարածած ձեռնարկութիւնը դադ-
ղեացող «ճաշէն ետքը մանանիկ»
(տըրտմութարտ աղու լրտինէ) առա-
ջը միտքերնիս կը բերէ:

Կը լսենք թէ այս «Մէտայի Հա-
զըգէթ» լրագրին դէմ՝ այսօր տեա-
րակ մ'ենք է «Մէտայի Նահադդ»
անունով:

Բաղէշէն գրուած հետեւեալ օր-
տառուշ նամակը Ս. Հայրիկին եւ
Քաղաքական ժողովոյ ուշադրութեա-
նը կը ներկայացնեն:

Ազգապետ եւ պատուական խմբ-
ագիր
Ինչպէս Մասիս լեռը Հայոց աշխարհի
մէջ, նոյնպէս ձեր Մասիս լրագիրը Հայոց
աղգի առջեւ թիշտ բարձր գիրք մը բըռ-
նած է, որով սիրելի եղած է մեզ իր բո-
ւոր նշանակութիւնովը եւ օրէ օր մեզ մա-
տուցած քաղաքականութեանքովը: Մասիսի
յունիս 28 թիւը՝ մեր ազգապետ հոգեկոն-
այն է Գեր. Մամբէ վարդապետի արդ-
եամբ քաղաքիս մէջ նոր բացուելիք տը-
ղաբանի հրամանագրին Գեր. Տեղապահ
Ս. Հօր Լեւ խառն ժողովոյ ջանքը Բ.
գանէն ուղղակի երեւոյն աւետելը բե-
րելով մեզ, որ խառնութեամբ ուրախացոյց
միացնալ Մեծ. Երեւոյթիւնը, որ դրե-
թէ քաղաքիս ամբողջութիւնն է: Այս
ուրախութեան յուսով լցուած մինչ ակն
ունկինք ի մօտոյ առ բոլոր նոյն աը-
պարանին բացման ցրնծալ, թիշ միջոց
ետը յանկարծ մեր յոյսն եւ ուրախութիւ-
թիւնը հովի պէս անցած մեզմէ, եւ տըրտ-
մութեան ամպով ծածկուեցաւ սրտերնիս
թէ եւ իսպառ տառաց կասկածանաց չե-

ինք, բայց այնչափ ալ մոգէ չ'էինք ան-
ցունել թէ Բ. Գրան հրամանը Բարձր
Հայոց կառավարութեան առջեւ հասնե-
լով անպիտի արտադրութիւն մը պիտի
ընդունէր, որ տարաբան խաղոյ մէջ
բացուելը անկարելի դնելով՝ բացման տեղ
միայն Կարին կամ Մուշը որոշուած պի-
տի ցուցնէր: Պատճառանքն. Կարին եւ
Մուշ ձեռնհաս իշխանութեան տեղեր են,
մերձաւոր աչօք կրնան հսկել տարաբանի
վրայ. բայց Բաղէշ գայմագաւորութեան
տեղ ըլլալով անբաւական է հակոգութեան
մասին: Չարմանալի բան. Բաղէշ՝ Մուշ
աւանի քով ամէն կողմէն ընդարձակ քա-
ղաքի կերպարանք ունի. տղարանի վը-
րայ հակելու ձեռնհասութիւն չունեցող
կառավարութիւն մը՝ եւ ոչ ինչ հազար
սունէն աւելի (3300 առնւած) բաղկա-
ցեալ քաղաք մը իր նահանգով ու գիւ-
ղերով պիտի կրնար կառավարել, բայց
կը կառավարէ. Կարին եւ Մուշ իշխա-
նութեանց ալ եթէ խաղաղ դուրս անոնց հետ
ալ մի է, Տարաբանի դործագրին վար-
դապետ գիտցուած ըլլալով՝ հարկաւ Կար-
նոյ կամ Մուշ վանքերէն մէկուն մէջ ի
գործ պիտի դնէր, որք կառավարութեան
հակոգութեան բաւական հետեւ կը դըռ-
նուին, իսկ Բաղէշ վանքի քաղաքի թա-
ղերուն գլուխը կցուած ըլլալով՝ գրեթէ
ամէն վարկեան կառավարութեան աչ-
քը կը ծնծն անոնց վրայ. աւելի Ամրոս-
լու վանքին, որ դրացի է տեղական կա-
ռավարութեան: ուր տղարանն ալ շատ
աշխատութիւնով զետեղուած է:

Եթէ պարզ կերպիւ խաղաղ խախա-
նելու անօրէնութիւն ըլլար՝ այսչափ չը-
պիտի ցուէինք. սակայն այս ամէնը հըս-
կոգութեան պատճառաւ այսպէս կը ձե-
ւացուին. եթէ յառաջմանէ մեր Գեր. ա-
ռաջնորդի հետադարձութեան առջեւ դեռ
այս չ'ենած պատճառանց արդեւորեալ
չ'երեւակայուէին, եւ իր քանի անգամ
կառավարութեան մատուցած խնդրա-
գրերու միջոցաւ քաղաքական հրատարա-
կութիւններէ կամովին հրաժարած չ'ըլլար,
կասկածը հակոգութեան խնդիրը յարու-
ցանելու անտեղի պատճառին դէմ թիշ մը
տեղի կուտար: Ասկայն անօրէնութեան
մասնուած այս գործող գործին զինքը
միայն աղգային զարդացող պարզ գա-
ղըքեր եւ կրօնական անտարակները որպէս
լու սեղմեալ տրամադրութեան տակ դը-
նելէն ետքը, կըլլայ որ հակոգութիւնը իր-
նիքը իր վրայ առած եւ աւելորդ ըրած
է իր վրայ ըլլալիք հակոգութեանը: Այ-
սու ամենայնիւ բեր որ տեւի հակոգու-
թեան ներքեւ է, եւ չկայ տեղ մը ուր
կառավարութեան աչքը ուղղուած չ'ըլլայ.
անարեւ աշխարհը կայ, բայց առանց կա-
վարութեան եւ ոչ զեղ մը, չ'ետեւաբար
Կարին մեծագոր տէրութեան հնորիւ իր
մեծ տպարան ունի, եւ Ս. Կարապետի վան-
քին ալ Ամենապատիւ Ս. Հայրիկի աղպա-
րանն. իսկ Բաղէշ քաղաքիս համար փոք-
րիկ մամուլի մը լոյս ինչպէս այսպէս շատ
կը համարուի: Ո՛հ տարաբաղդ Բաղէշ:

դրան առջեւ կատարաւար կը մտնէ»:
Ահա հետմեջեան ժողովուրդն իւր զոհ
եղած բռնութեան վրայ այսպէս
կը յայտնէ իւր զգացած տպաւորու-
թիւնը:

Ուղիղ եւ անկեղծ հոգիներու վը-
րայ ի՞նչ տպաւորութիւն կ'աղգէ հը-
ռովմէականութեան այս անսարանը,
զոր նկարագրելու փորձ փորձեցին: Այս
տպաւորութիւնը կրկին է. կա՞մ
ապստամբութիւն, կա՞մ վերանորոգու-
թիւն պիտի յառաջ բերէ, եւ կրնայ
օրինակը ցոյց տալ իր երկու անկեղծ եւ
ուղիղ մարդոց վրայ, որք Հոռովմուխ-
տաղնայութիւն ընելով, մէկը ապրա-
տամբութիւն, միւսն ալ վերանորոգ-
ութեամբ: Առաջինն է Լատինէ,
մեր անուանի ժամանակակիցը, որ իւր
եւանգելիսն ողուով իւր կենաց առաջին
մասին մէջ կը հաւատար թէ Պապին
խօսքն Աստուծոյ խօսքն է: Վարան-
ման եւ տաղնայի ժամանակ մը, ուր
իր կարծիքները վեճի ներքեւ էին, Հը-
ռովմ գնաց, եւ քրիստոսի փոխանոր-
դին ոտից փոշին համար լսելով խոսար-

հոռութեամբ անոր նուիրական պատգա-
մը լսել ուզեց: Պատգամատուն խօսե-
ցաւ, բայց Լատինէն ամենաբաղդը
ներքին համոզումներն եւ խղճին էու-
թիւնն իսկ ցրելու համար. պատգամա-
տուն խօսեցաւ, ապառաքելութիւնն ու յա-
ւանեանքն իրաւունքը նշելով: Հա-
մար: Այն ատեն Լատինէ, իր ցամաքի
զոր ալ չէր կրնար զգալ, թողուց
այն քաղաքը, եւ իւր բոցավառ լեզ-
ւով ինքն ալ իւր նշովից շանթներն ար-
ձակեց անոր դէմ. յետոյ ապստամ-
բութեան դէպքը պարզեց, այնպիսի
պատգամութեան մը՝ որ տակաւին
վերջանալու մօտ չ'է: Բայց ինքն Աստ-
ուած եւանգելիսն ահա մանկեղէն դուրս
չ'եկաւ. իրմէ ետքը եկողները մեր-
ժեցին նաեւ զՎատուած, յետ մեր
ժեղով զայն՝ որ ինքզինքը Աստուծոյ փո-
խանորդ ըրած է: Այս ապստամբու-
թիւնը կը մեծնայ եւ պիտի մեծնայ՝
քանի որ իւր դէմը բռնաւորական դո-
ւութիւն մ'ունի, ինչպէս որ նկարագ-
րեցին:

Ուրիշ ուխտաւոր մ'ալ թէ՛, գա-

րուն մէջ Հոռովմ գնաց: Ասկիւ Ռդու-
տինեան երիտասարդ կրօնաւոր մ'էր,
խորհրդագրած եւանգելիսն իր ող-
ւով, որ կը բաղձար Աստուծոյ եւ յա-
ւանեանքն ճշմարտութեան ծառա-
յել: Երիտասարդական յոյսերով Հը-
ռովմ հասաւ, կարծելով թէ Աստուա-
ծային քաղաք մը, նոր Երուսաղէմ
մը կը մտնէ: Լուստը այս տրամադ-
րութեան մէջ էր երբոր Հոռովմայ գըռ-
նէն ներս մտաւ: Բայց հաջիւ այն Ս.
Սիմը մտաւ, եւ ահա ինքզինքը Բարե-
րին մը մէջ գտաւ: Փոխանակ կնիա-
րար խօսքերով մահաբեր խօսքեր լը-
սեց, որք ոչ միայն մարդկային այլ
եւ ներքին զգացմանց դէմ էին: Բայց
եւ այնպէս յարատեւեց, եւ իր վրայ
ծանր ապաշխարանք դրաւ. իւր օրը-
տին մէջ ձայն մ'աղաց թէ արգարը
իւր հաւատալով կ'աղբի. այն ատեն
ուրիշ երեւ եւ կրօնաւորը բարեկար-
գէջ եղաւ:

Անկէ ետեւ բազմաթիւ ուխտա-
ւորներ ալ գացին ի Հոռովմ, մի եւ
նոյն եւանգելիսն, բայց մի եւ նոյն

բռնաւորութիւնը տեսան, մի եւ նոյն
մահաբեր խօսքերը լսեցին: Այն ա-
տեն իրենց ոտից փոշին թօթալեցին,
իրենց ձայնը հնչեց եւ վերանորոգու-
մի սկսաւ: Վերանորոգութիւն, եւ զայն բո-
լոր քրիստոնէութեան համար կը մաղ-
թեմ, եւ անոր արդարեւ կ'ողջունեն
քանի ամիսն ալ պէտք ունենան: Բայց
կը տագնապիս ուրեմն: Բարեւ ճառի
մը մէջ անոր վրայ ալ պիտի խօսիմ,
եւ պիտի ցուցնեմ թէ ի՞նչ է անոր
կազմութիւնը եւ ունեցած ազատու-
թիւնը, եւ ի՞նչ կարելի է սպասել անկէ:

* Հեղինակն իրիկ տեւեւեան կամ
մասնաւոր Հայաստանաց եկեղեցւոյ
վրայ տեղեկութիւն ունենալ, այսպէս
ընդհանուր կերպով չ'էր խօսեր: Ե. Խ.

